

Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentset versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

► **B** EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2018/1806,

14. november 2018,

milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud

(kodifitseeritud)

(ELT L 303, 28.11.2018, lk 39)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2019/592, 10. aprill 2019	L 103I	1	12.4.2019
► <u>M2</u>	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2023/222, 1. detsember 2022	L 32	1	3.2.2023

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS
(EL) 2018/1806,**

14. november 2018,

milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud

(kodifitseeritud)

Artikkel 1

Käesolevas määruses määratakse kindlaks kolmandad riigid, kelle kodanikelt nõutakse viisat või kelle kodanikud on viisanõudest vabastatud, hinnates igal üksikjuhtumil eraldi mitmesuguseid kriteeriume, mis on seotud muu hulgas ebaseadusliku sisseträngiga, avaliku korra ja julgeolekuga, majandusliku kasuga, eelkõige turismi ja väliskaubanduse aspektist, ning liidu välissuhetega asjaomaste kolmandate riikidega, arvestades eelkõige inimõigusi ja põhivabadusi, samuti piirkondlikku ühtekuuluvust ja vastastikkuse põhimõtet.

Artikkel 2

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse mõistet „viisa“, nagu see on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 810/2009 ⁽¹⁾ artikli 2 punkti 2 alapunktis a.

Artikkel 3

1. I lisas loetletud kolmandate riikide kodanikelt nõutakse liikmesriikide välispiiride ületamisel viisat.

2. Ilma et see piiraks 20. aprillil 1959 Strasbourgis alla kirjutatud Euroopa Nõukogu pagulaste viisanõude kaotamise Euroopa lepingust tulenevaid nõudeid, nõutakse pagulaseks tunnustatud isikutelt ja kodakondsuseta isikutelt liikmesriikide välispiiride ületamisel viisat, kui kolmas riik, kus on nende elukoht ja kes väljastas neile reisidokumendi, on loetletud käesoleva määruse I lisas.

Artikkel 4

1. II lisas loetletud kolmandate riikide kodanikud vabastatakse artikli 3 lõikes 1 sätestatud nõudest viibimise puhul, mis ei ületa 90 päeva mis tahes 180-päevase ajavahemiku jooksul.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT L 243, 15.9.2009, lk 1).

▼B

2. Lisaks vabastatakse viisanõudest järgmised isikud:
  - a) käesoleva määruse I lisas loetletud kolmandate riikide kodanikud, kellele liikmesriigid on väljastanud kohaliku piiriliikluse loa vastavalt määrusele (EÜ) nr 1931/2006, kui nad kasutavad oma õigusi kohaliku piiriliikluse korra alusel;
  - b) kooliõpilased, kellel on käesoleva määruse I lisas loetletud kolmanda riigi kodakondsus ja kelle elukoht on liikmesriigis, kus kohaldatakse otsust 94/795/JSK ⁽¹⁾, ning kes reisivad kooliekskursiooni raames sellise õpilasarühma koosseisus, mida saadab kõnealuse kooli õpetaja;
  - c) pagulaseks tunnistatud isikud ning kodakondsuseta isikud ja teised ilma ühegi riigi kodakondsuseta isikud, kelle elukoht on liikmesriigis ja kellele on nimetatud liikmesriik väljastanud reisidokumendi.

Artikkel 5

Varem I ja II lisas loetletud kolmandate riikide osaks olnud uute kolmandate riikide kodanike suhtes kehtivad vastavalt artiklid 3 ja 4, kuni nõukogu ELi toimimise lepingu asjakohases sättes kehtestatud korras ei otsusta teisiti.

Artikkel 6

1. Liikmesriik võib ette näha erandid artiklis 3 sätestatud viisanõudest või artiklis 4 sätestatud viisanõudest vabastamisest järgmiste isikute suhtes:
  - a) diplomaatilise passi, teenistus-/ ametipassi või eripassi kasutajad;
  - b) tsiviillennukite ja -laevade meeskonnaliikmed oma ametikohustuste täitmisel;
  - c) tsiviillaevade meeskonnaliikmed nende maaleminekul, kui nad kasutavad meremehe isikut tõendavat dokumenti, mis on välja antud vastavalt Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni 13. mai 1958. aasta konventsioonile nr 108 või 19. juuni 2003. aasta konventsioonile nr 185 või Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni 9. aprilli 1965. aasta rahvusvahelise mereliikluse hõlbustamise konventsioonile;
  - d) katastroofide ja õnnetusjuhtumite korral läbi viidavate abi- või päästemissioonide meeskond ja liikmed;
  - e) rahvusvahelistel siseveeteedel sõitvate tsiviillaevade meeskond;

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 1994. aasta otsus 94/795/JSK Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 lõike 2 alapunkti b alusel vastuvõetud ühismeetmete kohta reisivõimaluste loomiseks kolmandate riikide kooliõpilastele, kes elavad ühes liikmesriigis (EÜT L 327, 19.12.1994, lk 1).

▼B

f) selliste reisidokumentide kasutajad, mille rahvusvahelised valitsustevahelised organisatsioonid, mille liikmeks on vähemalt üks liikmesriik, või muud üksused, mida asjaomane liikmesriik tunnustab rahvusvahelise õiguse subjektina, on välja andnud oma organisatsiooni või üksuse ametnikele.

2. Liikmesriik võib vabastada artiklis 3 sätestatud viisanõudest

a) kooliõpilased, kellel on I lisas loetletud kolmanda riigi kodakondsus ja kelle elukoht on II lisas loetletud kolmandas riigis, Šveitsis või Liechtensteinis ning kes reisivad kooliekskursiooni raames sellise õpilasarühma koosseisus, mida saadab kõnealuse kooli õpetaja;

b) pagulaseks tunnistatud isikud ja kodakondsuseta isikud, kui kolmas riik, mis on nende elukoht ja kes on neile väljastanud reisidokumendi, on loetletud II lisas;

c) relvajõudude liikmed, kes reisivad NATO või programmi „Partnerlus rahu nimel“ raames ning kellel on isikut tõendav dokument ja lähetuskorraldus, mis on ette nähtud 19. juunil 1951. aastal Põhja-Atlandi lepingu osalisriikide vahel sõlmitud lepingus nende relvajõudude staatuse kohta;

▼MI

d) ilma et see piiraks 20. aprillil 1959 Strasbourgis alla kirjutatud Euroopa Nõukogu pagulaste viisanõude kaotamise Euroopa lepingust tulenevaid kohustusi, pagulaseks tunnistatud isikud ja kodakondsuseta isikud ning muud isikud, kellel ei ole ühegi riigi kodakondsust ja kelle elukoht on Irimaal ning kellele Iirimaa on välja andnud reisidokumendi, mida asjaomane liikmesriik tunnustab.

▼B

3. Liikmesriik võib ette näha erandid artiklis 4 sätestatud viisanõudest vabastamisest isikute suhtes, kes riigis viibimise kestel on hõivatud tasustatava tööga.

Artikkel 7

Kui II lisas loetletud kolmas riik kohaldab vähemalt ühe liikmesriigi kodanike suhtes viisanõuet, kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) 30 päeva jooksul pärast seda, kui kolmas riik on viisanõude rakendanud, teatab asjaomane liikmesriik sellest kirjalikult Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile.

See teade

i) täpsustab viisanõude rakendamise kuupäeva ning asjaomaste reisidokumentide ja viisade liigid;

ii) sisaldab üksikasjalikku selgitust selle kohta, milliseid esialgseid meetmeid on asjaomane liikmesriik võtnud vastava kolmanda riigiga viisavabaduse tagamiseks, ning kogu asjakohast teavet.

▼B

Komisjon avaldab kõnealust teadet käsitleva teabe viivitamata *Euroopa Liidu Teatajas*, sealhulgas teabe viisanõude rakendamise kuupäeva ning asjaomaste reisidokumentide ja viisade liigi kohta.

Kui kolmas riik otsustab viisanõude kaotada enne käesoleva punkti esimeses lõigus osutatud tähtaja möödumist, siis teadet ei tehta või see võetakse tagasi ning asjakohast teavet ei avaldata;

- b) komisjon astub vahetult pärast punkti a kolmandas lõigus osutatud avaldamiskuupäeva ja asjaomase liikmesriigiga konsulteerides koos asjaomase kolmanda riigi asutustega eelkõige poliitika, majanduse ja kaubanduse valdkonnas samme viisavaba liikumise taastamiseks või kehtestamiseks ning teavitab nendest viivitamata Euroopa Parlamenti ja nõukogu;
- c) kui asjaomane kolmas riik ei ole 90 päeva jooksul arvates punkti a kolmandas lõigus osutatud avaldamiskuupäevast ning hoolimata kõigist vastavalt punktile b astunud sammudest viisanõuet kaotanud, võib asjaomane liikmesriik paluda komisjonil peatada kõnealuse kolmanda riigi kodanike teatavate kategooriate viisanõudest vabastamine. Kui liikmesriik esitab sellise taotluse, teavitab ta sellest Euroopa Parlamenti ja nõukogu;
- d) komisjon võtab punkti e, f või h kohaseid edasisi samme kaaludes arvesse asjaomase liikmesriigi poolt kõnealuse kolmanda riigiga viisavaba liikumise taastamiseks võetud meetmete tulemusi, vastavalt punktile b astunud samme ning tagajärgi, mida viisanõudest vabastamise peatamine tooks kaasa liidu ja selle liikmesriikide suhetele kõnealuse kolmanda riigiga;
- e) kui asjaomane kolmas riik ei ole viisanõuet kaotanud, toimib komisjon hiljemalt kuus kuud arvates punkti a kolmandas lõigus osutatud avaldamiskuupäevast ning seejärel vähemalt iga kuue kuu tagant ajavahemiku jooksul, mille kogukestus ei tohi ületada punktis f osutatud delegeeritud õigusakti jõustumise või sellele vastuväite esitamise kuupäeva, järgmiselt:
- i) võtab asjaomase liikmesriigi palvel või omal algatusel vastu rakendusakti, millega peatatakse ajutiselt kuni kuueks kuuks asjaomase kolmanda riigi kodanike teatavate kategooriate suhtes viisanõude vabastus. Rakendusaktis määratakse kindlaks viisanõudest vabastamise peatamise alguskuupäev, mis saabub 90 päeva jooksul rakendusakti jõustumisest, võttes arvesse liikmesriikide konsulaatide käsutuses olevaid ressursse. Järgnevate rakendusaktide vastuvõtmisel võib komisjon pikendada peatamise kestust kuni kuue kuu pikkuste täiendavate ajavahemike võrra ja võib muuta asjaomase kolmanda riigi kodanike kategooriaid, kelle suhtes viisanõudest vabastamine on peatatud.

▼B

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Ilma et see piiraks artikli 6 kohaldamist, nõutakse kõigilt rakendusaktis osutatud kolmanda riigi kodanike kategooriatelt viisanõudest vabastamise peatamise kestuse ajal liikmesriikide välispiiride ületamisel viisa olemasolu, või

- ii) esitab artikli 11 lõikes 1 osutatud komiteele aruande, milles ta hindab olukorda ja toob välja põhjendused, miks ta otsustas viisanõudest vabastamist mitte peatada, ning teavitab sellest Euroopa Parlamenti ja nõukogu.

Nimetatud aruandes tuleb võtta arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, nagu need, millele on osutatud punktis d. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad pidada kõnealusele aruandele tuginedes poliitilise mõttevahetuse;

- f) kui asjaomane kolmas riik ei ole 24 kuu jooksul arvates punkti a kolmandas lõigus osutatud avaldamiskuupäevast viisanõuet kaotanud, võtab komisjon kooskõlas artikliga 10 vastu delegeeritud õigusakti, millega peatatakse ajutiselt 12 kuuks kõnealuse kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamine. Delegeeritud õigusaktiga määratakse kindlaks viisanõudest vabastamise peatamise alguskuupäev, mis saabub 90 päeva jooksul õigusakti jõustumisest, võttes arvesse liikmesriikide konsulaatide käsutuses olevaid ressursse, ning sellega muudetakse vastavalt II lisa. Kõnealune muudatus tehakse joonealuse märkuse lisamisega asjaomase kolmanda riigi nime järele, märkides, et kõnealuse kolmanda riigi suhtes on viisanõudest vabastamine peatatud ning täpsustades selle peatamise kestuse.

Asjaomase kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamise peatamise alguskuupäevast või kui delegeeritud õigusaktile on vastavalt artikli 10 lõikele 7 esitatud vastuväide, kaotab käesoleva artikli esimese lõigu punkti e kohaselt vastu võetud asjaomast kolmandat riiki käsitlev rakendusakt kehtivuse. Kui komisjon esitab punktis h osutatud seadusandliku ettepaneku, pikendatakse käesoleva punkti esimeses lõigus osutatud viisanõudest vabastamise peatamise kestust kuue kuu võrra. Samas lõigus osutatud joonealust märkust muudetakse vastavalt.

Ilma et see piiraks artikli 6 kohaldamist, nõutakse delegeeritud õigusaktiga hõlmatud kolmanda riigi kodanikelt kõnealuse peatamise kestuse ajal liikmesriikide välispiiride ületamisel viisa olemasolu;

- g) mis tahes järgnev teade, mille mõni muu liikmesriik esitab punkti a alusel sama kolmanda riigi kohta punkti e või f alusel kõnealuse kolmanda riigi suhtes juba vastu võetud meetmete kohaldamise ajal, integreeritakse käimasolevatesse menetlustesse, ilma et pikendataks nendes punktides sätestatud tähtaegu või kestusi;

▼B

- h) kui asjaomane kolmas riik ei ole punktis f osutatud delegeeritud õigusakti jõustumisest kuue kuu jooksul viisanõuet kaotanud, võib komisjon esitada käesoleva määruse muutmiseks seadusandliku ettepaneku, et viia viide asjaomasele kolmandale riigile II lisast üle I lisasse;
- i) punktides e, f ja h osutatud menetlused ei mõjuta komisjoni õigust esitada mis tahes ajal seadusandlik ettepanek käesoleva määruse muutmiseks, et viia viide asjaomasele kolmandale riigile II lisast üle I lisasse;
- j) kui asjaomane kolmas riik kaotab viisanõude, teatab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile. Komisjon avaldab vastava teate viivitamata *Euroopa Liidu Teatajas*.

Asjaomase kolmanda riigi kohta punkti e kohaselt vastu võetud rakendusakt või punkti f kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakt kaotab kehtivuse seitse päeva pärast käesoleva punkti esimeses lõigus osutatud avaldamist. Kui asjaomane kolmas riik on kehtestanud viisanõude kahe või enama liikmesriigi kodanike suhtes, kaotab kõnealust kolmandat riiki käsitlev rakendusakt või delegeeritud õigusakt kehtivuse seitse päeva pärast teate avaldamist viimase liikmesriigi kohta, kelle kodanike suhtes kõnealune kolmas riik kohaldas viisanõuet. Punkti f esimeses lõigus viidatud joonealune märkus kustutatakse asjaomase delegeeritud õigusakti kehtivuse kaotamisel. Komisjon avaldab teabe kõnealuse kehtivuse kaotamise kohta viivitamata *Euroopa Liidu Teatajas*.

Kui asjaomane kolmas riik kaotab viisanõude, kuid asjaomane liikmesriik ei teata sellest vastavalt käesoleva punkti esimesele lõigule, algatab komisjon omal algatusel viivitamata kõnealuses lõigus osutatud avaldamise ning kohaldatakse käesoleva punkti teist lõiku.

Artikkel 8

1. Erandina artiklist 4 peatatakse II lisas loetletud kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamine ajutiselt asjakohaste ja objektiivsete andmete alusel kooskõlas käesoleva artikliga.

2. Liikmesriik võib komisjoni teavitada, kui kahe kuu jooksul võrreldes eelneva aasta sama ajavahemikuga või II lisas loetletud kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamise rakendamisele eelnenud kahe kuu jooksul on tegemist ühe või mitme järgmise asjaoluga:

- a) riiki sisenemise keelu saanud või ilma vastava õiguseta liikmesriigi territooriumil viibivate asjaomase kolmanda riigi kodanike arvu oluline kasv;
- b) sellise kolmanda riigi kodanike esitatud varjupaigataotluste arvu oluline kasv, mille puhul taotluste heakskiitmise määr on madal;

▼B

- c) asjaomase kolmanda riigiga tagasivõtmise valdkonnas koostöö vähenemine, mida tõendavad piisavad andmed, eelkõige selliste tagasivõtutaotluste rahuldamisest keeldumise määra oluline kasv, mille liikmesriik on esitanud kõnealusele kolmandale riigile selle kolmanda riigi kodanike kohta või, kui tagasivõtukohustus on ette nähtud liidu või kõnealuse liikmesriigi ja kõnealuse kolmanda riigi vahelise tagasivõtulepinguga, läbi selle kolmanda riigi liikunud kolmandate riikide kodanike kohta;
- d) asjaomase kolmanda riigi kodanikega seotud suurenenud risk või otsene oht liikmesriikide avalikule korrale või sisejulgeolekule ja eelkõige raskete kuritegude arvu märkimisväärne kasv, mida tõendavad objektiivne, konkreetne ja asjakohane teave ning pädevate asutuste esitatud andmed.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud teadet tuleb nõuetekohaselt põhjendada ning see peab sisaldama asjakohaseid andmeid ja statistikat ning samuti üksikasjalikku selgitust selle kohta, milliseid esialgseid meetmeid on asjaomane liikmesriik võtnud olukorra lahendamiseks. Asjaomane liikmesriik võib oma teates täpsustada, milliseid asjaomase kolmanda riigi kodanike kategooriaid rakendusakt vastavalt lõike 6 punktile a hõlmab, esitades selle kohta üksikasjalikud põhjendused. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu viivitamata sellise teate saamisest.

3. Kui komisjonil on asjakohaseid andmeid, aruandeid ja statistikat arvesse võttes konkreetset ja usaldusväärset teavet lõike 2 punktis a, b, c või d osutatud asjaolude kohta ühes või mitmes liikmesriigis, või selle kohta, et kolmas riik ei tee tagasivõtmise valdkonnas koostööd, eriti juhul, kui asjaomane kolmas riik ja liit on sõlminud tagasivõtulepingu, teatab komisjon sellest viivitamata Euroopa Parlamendile ja nõukogule, esitades vastava analüüsi ning kohaldatakse lõike 6 sätteid.

Tagasivõtmise valdkonnas koostöö mittetegemine esimese lõigu mõistes võib seisneda näiteks järgmises:

- tagasivõtutaotluste tagasilükkamine või nende mitteõigeaegne menetlemine;
- tagasipöördumise reisidokumentide õigeaegselt väljastamata jätmine tagasivõtulepingus sätestatud tähtaegade jooksul või tagasivõtulepingus sätestatud tähtaegade möödumise järel Euroopas välja antud reisidokumendi tunnustamast keeldumine, või
- tagasivõtulepingu lõpetamine või peatamine.

4. Komisjon jälgib, et pidevalt täidetakspetsiifilisi nõudeid, mis põhinevad artiklil 1 ja mida kasutati selleks, et hinnata viisanõude kaotamise asjakohasust kolmandates riikides, kelle kodanikud on liikmesriikide territooriumile reisimisel liidu ja selle kolmanda riigi vahel viisanõude kaotamise üle peetud dialoogi eduka lõpuleviimise tulemusena viisanõudest vabastatud.

▼B

Lisaks annab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule regulaarselt vähemalt kord aastas aru seitsme aasta jooksul pärast viisanõude kaotamise jõustumise kuupäeva kõnealuse kolmanda riigi suhtes ja sellele järgneval ajal, kui komisjon peab seda vajalikuks, või Euroopa Parlamendi või nõukogu taotlusel korral. Aruandes keskendutakse kolmandatele riikidele, kelle puhul komisjon konkreetse ja usaldusväärse teabe põhjal leiab, et teatavad nõuded ei ole enam täidetud.

Kui komisjoni aruandest ilmneb, et teatava kolmanda riigi puhul ei ole üks või mitu konkreetset nõuet enam täidetud, kohaldatakse lõiget 6.

5. Komisjon vaatab lõike 2 kohaselt esitatud teate läbi, võttes arvesse järgmist:

- a) kas esineb mõni lõikes 2 osutatud olukord;
- b) liikmesriikide arvu, kes on mõjutatud mõnest lõikes 2 osutatud olukorrast;
- c) lõikes 2 osutatud asjaolude üldist mõju liidu rändeolukorrale, mida kajastavad liikmesriikide esitatud või komisjonile kättesaadavad andmed;
- d) Euroopa piiri- ja rannikuvalve, Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti või Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Ameti (Europol) või muu liidu institutsiooni, organi, asutuse, ameti või käesoleva määrusega hõlmatud teemavaldkondades pädeva rahvusvahelise organisatsiooni koostatud aruandeid, kui konkreetse juhtumi asjaolud seda nõuavad;
- e) teavet, mis asjaomane liikmesriik võib olla esitanud oma teates seoses võimalike meetmetega lõike 6 punkti a alusel;
- f) avalikku korda ja sisejulgeolekut üldiselt, konsulteerides asjaomase liikmesriigiga.

Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu läbivaatamise tulemustest.

6. Kui komisjon lõikes 3 osutatud analüüsi, lõikes 4 osutatud aruande või lõikes 5 osutatud läbivaatamise põhjal ning võttes arvesse tagajärgi, mis viisanõudest vabastamise peatamisel oleks liidu ja selle liikmesriikide välissuhetele asjaomase kolmanda riigiga, tehes samal ajal asjaomase kolmanda riigiga tihedat koostööd pikaajaliste alternatiivsete lahenduste leidmiseks, otsustab, et meetmete võtmine on vajalik, või kui liikmesriikide lihthälteenamus on komisjoni teavitanud lõike 2 punktides a, b, c või d osutatud asjaoludest, kohaldatakse järgmisi sätteid:

▼B

- a) komisjon võtab vastu rakendusakti, millega peatatakse ajutiselt üheksaks kuuks asjaomase kolmanda riigi kodanikele ette nähtud viisanõudest vabastamine. Peatamist kohaldatakse asjaomase kolmanda riigi kodanike teatavate kategooriate suhtes, võttes aluseks reisidokumentide asjakohased liigid ja vajaduse korral lisakriteeriumid. Selle kindlaksmääramisel, milliste kategooriate suhtes peatamist kohaldatakse, hõlmab komisjon kättesaadava teabe põhjal need kategooriad, mis on piisavalt laiad, et tõhusalt aidata konkreetsel juhul kaasa lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud asjaolude lahendamisele, järgides samal ajal proportsionaalsuse põhimõtet. Komisjon võtab vastu rakendusakti ühe kuu jooksul pärast
- i) lõikes 2 osutatud teate saamist;
  - ii) lõikes 3 osutatud teabest teada saamist;
  - iii) lõikes 4 osutatud aruande esitamist või
  - iv) liikmesriikide lihthäälteenamuselt teate saamist lõike 2 punktis a, b, c või d osutatud asjaolude esinemise kohta.

Rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Selles määratakse kindlaks viisanõudest vabastamise peatamise alguskuupäev.

Peatamise kestuse ajal peab komisjon asjaomase kolmanda riigiga tõhustatud dialoogi osutatud asjaolude kõrvaldamiseks.

- b) kui käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud asjaolud püsivad, võtab komisjon hiljemalt kaks kuud enne käesoleva lõike punktis a osutatud üheksakuulise ajavahemiku lõppemist vastu delegeeritud õigusakti kooskõlas artikliga 10, et peatada ajutiselt II lisa kohaldamine 18 kuuks kõikide asjaomase kolmanda riigi kodanike suhtes. Delegeeritud õigusakt jõustub käesoleva lõike punktis a osutatud rakendusakti kehtivuse lõppemise kuupäeval ja sellega muudetakse vastavalt II lisa. Nimetatud muudatus tehakse joonealuse märkuse lisamisega asjaomase kolmanda riigi nime järele, märkides, et kõnealuse kolmanda riigi suhtes on viisanõudest vabastamine peatatud ning täpsustades selle peatamise kestuse.

Kui komisjon on esitanud kooskõlas lõikega 7 seadusandliku ettepaneku, pikendatakse delegeeritud õigusaktis sätestatud peatamise kestust kuue kuu võrra. Joonealust märkust muudetakse vastavalt.

Ilma et see piiraks artikli 6 kohaldamist, nõutakse asjaomase kolmanda riigi kodanikelt kõnealuse peatamise kestuse ajal liikmesriikide välispiiride ületamisel viisa olemasolu.

Liikmesriik, kes näeb kooskõlas artikliga 6 ette uute viisanõudest tehtavate erandite kehtestamise sellise kolmanda riigi kodanike teatava kategooria jaoks, kes on hõlmatud viisanõudest vabastamise peatamist käsitleva õigusaktiga, teavitab nendest meetmetest komisjoni kooskõlas artikliga 12.

▼B

7. Enne lõike 6 punkti b kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakti kehtivusaja lõppemist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Aruandele võib lisada seadusandliku ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks, et viia viide asjaomasele kolmandale riigile II lisast üle I lisasse.

8. Kui komisjon on esitanud kooskõlas lõikega 7 seadusandliku ettepaneku, võib ta pikendada käesoleva artikli lõike 6 punkti a kohaselt vastu võetud rakendusakti kehtivusaega kõige rohkem 12 kuu võrra. Rakendusakti kehtivusaja pikendamise otsus võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 9

1. Komisjon esitab hiljemalt 10. jaanuariks 2018 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse artiklis 7 sätestatud vastastikkuse põhimõtte tõhusust, ning esitab vajaduse korral seadusandliku ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks. Euroopa Parlament ja nõukogu otsustavad nimetatud ettepaneku üle seadusandliku tavamenetluse korras.

2. Komisjon esitab hiljemalt 29. märtsiks 2021 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse artiklis 8 sätestatud viisanõudest vabastamise peatamise korra tõhusust, ning esitab vajaduse korral seadusandliku ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks. Euroopa Parlament ja nõukogu otsustavad nimetatud ettepaneku üle seadusandliku tavamenetluse korras.

Artikkel 10

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 7 punktis f osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 9. jaanuarist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Artikli 8 lõike 6 punktis b osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 28. märtsist 2017. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

4. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 7 punktis f ja artikli 8 lõike 6 punktis b osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

▼B

5. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonivahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

6. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

7. Artikli 7 punkti f alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole nelja kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

8. Artikli 8 lõike 6 punkti b alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavastegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet.

Artikkel 11

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

3. Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

Artikkel 12

1. Liikmesriigid teatavad teistele liikmesriikidele ja komisjonile kõikidest meetmetest, mis nad artikli 6 kohaselt võtavad, viie tööpäeva jooksul alates kõnealuste meetmete võtmisest.

2. Komisjon avaldab lõike 1 kohaselt teatatud meetmed teavitamise eesmärgil *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 13

Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide pädevust riikide ja territoriaalüksuste ning nende ametivõimude poolt väljastatud passide, reisidokumentide ja isikut tõendavate dokumentide tunnustamise alal.

▼B

Artikkel 14

Määrus (EÜ) nr 539/2001 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt IV lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 15

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

I LISA

**NENDE KOLMANDATE RIIKIDE LOETELU, KELLE KODANIKEL
PEAB LIIKMESRIIKIDE VÄLISPIIRIDE ÜLETAMISEL OLEMA VIISA**

1. RIIGID

Afganistan
Armeenia
Angola
Aserbaidžaan
Bangladesh
Burkina Faso
Bahrein
Burundi
Benin
Boliivia
Bhutan
Botswana
Valgevene
Belize
Kongo Demokraatlik Vabariik
Kesk-Aafrika Vabariik
Kongo
Côte d'Ivoire
Kamerun
Hiina
Kuuba
Cabo Verde
Djibouti
Dominikaani Vabariik
Alžeeria
Ecuador
Egiptus
Eritrea
Eswatini
Etioopia
Fidži
Gabon
Ghana
Gambia
Guinea
Ekvatoriaal-Guinea

▼B

Guinea-Bissau
Guyana
Haiti
Indoneesia
India
Iraak
Iraan
Jamaica
Jordaania
Kenya
Kõrgõzstan
Kambodža
Komoorid
Põhja-Korea
Kuveit
Kasahstan
Laos
Liibanon
Sri Lanka
Liberia
Lesotho
Liibüa
Maroko
Madagaskar
Mali
Myanmar/Birma
Mongoolia
Mauritaania
Maldiivid
Malawi
Mosambiik
Namiibia
Niger
Nigeeria
Nepal
Omaan
Paapua Uus-Guinea
Filipiinid
Pakistan
Katar
Venemaa
Rwanda

▼B

Saudi Araabia
Sudaan
Sierra Leone
Senegal
Somaalia
Suriname
Lõuna-Sudaan
São Tomé ja Príncipe
Süüria
Tšaad
Togo
Tai
Tadžikistan
Türkmenistan
Tuneesia
Türgi
Tansaania
Uganda
Usbekistan
Vietnam
Jeemen
Lõuna-Aafrika Vabariik
Sambia
Zimbabwe

2. ÜKSUSED JA TERRITORIAALVALITSUSED, MIDA VÄHEMALT ÜKS
LIIKMESRIIK EI OLE RIIGINA TUNNUSTANUD

- Kosovo (nagu on määratletud ÜRO Julgeolekunõukogu 10. juuni 1999. aasta resolutsioonis 1244)
- Palestiina omavalitsus

▼B*II LISA***NENDE KOLMANDATE RIIKIDE LOETELU, KELLE KODANIKUD VABASTATAKSE LIIKMESRIIKIDE VÄLISPIIRIDE ÜLETAMISEL VIISANÕUDEST SELLISE VIIBIMISE PUHUL, MIS EI ÜLETA 90 PÄEVA MIS TAHES 180-PÄEVASE AJAVAHEMIKU JOOKSUL**

1. RIIGID

endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik ⁽¹⁾

Andorra

Araabia Ühendemiraadid ⁽²⁾

Antigua ja Barbuda

Albaania ⁽¹⁾

Argentina

Austraalia

Bosnia ja Hertsegoviina ⁽¹⁾

Barbados

Brunei

Brasiilia

Bahama

Kanada

Tšiili

Colombia

Costa Rica

Dominica ⁽²⁾

Mikroneesia ⁽²⁾

Granada ⁽²⁾

Gruusia ⁽³⁾

Guatemala

Honduras

Iisrael

Jaapan

Kiribati ⁽²⁾

Saint Kitts ja Nevis

Lõuna-Korea

Saint Lucia ⁽²⁾

⁽¹⁾ Vabastust viisanõudest kohaldatakse ainult biomeetrilise passi kasutajate suhtes.

⁽²⁾ Vabastust viisanõudest kohaldatakse Euroopa Liiduga sõlmitava viisavabaduslepingu jõustumise kuupäevast.

⁽³⁾ Vabastust viisanõudest kohaldatakse ainult nende biomeetrilise passi kasutajate suhtes, kelle passi on Gruusia välja andnud vastavalt Rahvusvahelise Tsiiviillennunduse Organisatsiooni (ICAO) nõuetele.

▼ B

Monaco
 Moldova ⁽¹⁾
 Montenegro ⁽²⁾
 Marshalli saared ⁽³⁾
 Mauritius
 Mehhiko
 Malaisia
 Nicaragua
 Nauru ⁽³⁾
 Uus-Meremaa
 Panama
 Peruu ⁽³⁾
 Belau ⁽³⁾
 Paraguay
 Serbia (välja arvatud Serbia passide kasutajad, kelle passi on andnud välja Serbia kooskõlastamisüksus (serbia keeles *Koordinaciona uprava*)) ⁽²⁾
 Saalomoni saared
 Seišellid
 Singapur
 San Marino
 El Salvador
 Ida-Timor ⁽³⁾
 Tonga ⁽³⁾
 Trinidad ja Tobago
 Tuvalu ⁽³⁾
 Ukraina ⁽⁴⁾

▼ M1

Ühendkuningriik (välja arvatud 3. osas osutatud kategooria „*British nationals*“)

▼ B

Ameerika Ühendriigid
 Uruguay
 Püha Tool
 Saint Vincent ja Grenadiinid ⁽³⁾
 Venezuela

▼ M2

Vanuatu ⁽⁵⁾

▼ B

Samoa

⁽¹⁾ Vabastust viisanõudest kohaldatakse ainult nende biomeetrilise passi kasutajate suhtes, kelle passi on välja andnud Moldova vastavalt Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni (ICAO) nõuetele.

⁽²⁾ Vabastust viisanõudest kohaldatakse ainult biomeetrilise passi kasutajate suhtes.

⁽³⁾ Vabastust viisanõudest kohaldatakse Euroopa Liiduga sõlmitava viisavabaduslepingu jõustumise kuupäevast.

⁽⁴⁾ Vabastust viisanõudest kohaldatakse ainult nende biomeetrilise passi kasutajate suhtes, kelle passi on Ukraina välja andnud vastavalt Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni (ICAO) nõuetele.

⁽⁵⁾ Vanuatu kõigi kodanike viisanõudest vabastamine peatatakse 4. veebruarist 2023 kuni 3. augustini 2024.

▼B

2. HIINA RAHVAVABARIIGI ERIHALDUSPIIRKONNAD

Hongkongi erihalduspiirkond ⁽¹⁾

Aomeni erihalduspiirkond ⁽²⁾

3. ►**M1** BRITI KODANIKUD (*BRITISH NATIONALS*), KES EI OLE ÜHENDKUNINGRIIGI KODANIKUD (*BRITISH CITIZENS*) ◄

British Nationals (Overseas)

British Overseas Territories Citizens ►**M1** Need territooriumid on Anguilla, Bermuda, Briti Antarktise ala, Briti India ookeani ala, Briti Neitsisaared, Kaimanisaared, Falklandi saared, Gibraltar ⁽³⁾, Montserrat, Pitcairn, Saint Helena, Ascension ja Tristan da Cunha, Lõuna-Georgia ja Lõuna-Sandwichi saared ning Turksi ja Caicose saared. ◄

British Overseas Citizens

British Protected Persons

British subjects

4. ÜKSUSED JA TERRITORIAALVALITSUSED, MIDA VÄHEMALT ÜKS LIIKMESRIIK EI OLE RIIGINA TUNNUSTANUD

Taiwan ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Vabastust viisanõudest kohaldatakse ainult „Hong Kong Special Administrative Region'i“ passi kasutajate suhtes.

⁽²⁾ Vabastust viisanõudest kohaldatakse ainult „Região Administrativa Especial de Macau“ passi kasutajate suhtes.

⁽³⁾ Gibraltar on Ühendkuningriigi koloonia. Gibraltarile üle teostatavate suveräänsete õiguste osas valitseb Hispaania ja Ühendkuningriigi vahel erimeelsus, mis tuleb lahendada, võttes arvesse ÜRO Peaassamblee asjakohaseid resolutsioone ja otsuseid.

⁽⁴⁾ Vabastust viisanõudest kohaldatakse ainult isikute suhtes, kellele Taiwan on väljastanud isikutunnistuse numbrit sisaldava passi.

III LISA

KEHTETUKS TUNNISTATUD MÄÄRUS KOOS HILISEMATE MUUDATUSTEGA

Nõukogu määrus (EÜ) nr 539/2001
(EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1)

Nõukogu määrus (EÜ) nr 2414/2001
(EÜT L 327, 12.12.2001, lk 1)

Nõukogu määrus (EÜ) nr 453/2003
(ELT L 69, 13.3.2003, lk 10)

2003. aasta ühinemisakti II lisa punkt 18(B)

Nõukogu määrus (EÜ) nr 851/2005
(ELT L 141, 4.6.2005, lk 3)

Nõukogu määrus (EÜ) nr 1791/2006
(ELT L 363, 20.12.2006, lk 1)

Ainult artikli 1 lõike 1 11. taane seoses
määrusega (EÜ) nr 539/2001 ja lisa punkt
11(B)(3)

Nõukogu määrus (EÜ) nr 1932/2006
(ELT L 405, 30.12.2006, lk 23)

Nõukogu määrus (EÜ) nr 1244/2009
(ELT L 336, 18.12.2009, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu
määrus (EL) nr 1091/2010
(ELT L 329, 14.12.2010, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu
määrus (EL) nr 1211/2010
(ELT L 339, 22.12.2010, lk 6)

Nõukogu määrus (EL) nr 517/2013
(ELT L 158, 10.6.2013, lk 1)

Ainult artikli 1 lõike 1 punkti k neljas taane ja
lisa punkt 13(B)(2)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu
määrus (EL) nr 610/2013
(ELT L 182, 29.6.2013, lk 1)

Ainult artikkel 4

Euroopa Parlamendi ja nõukogu
määrus (EL) nr 1289/2013
(ELT L 347, 20.12.2013, lk 74)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu
määrus (EL) nr 259/2014
(ELT L 105, 8.4.2014, lk 9)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu
määrus (EL) nr 509/2014
(ELT L 149, 20.5.2014, lk 67)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu
määrus (EL) 2017/371
(ELT L 61, 8.3.2017, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu
määrus (EL) 2017/372
(ELT L 61, 8.3.2017, lk 7)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu
määrus (EL) 2017/850
(ELT L 133, 22.5.2017, lk 1)

IV LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 539/2001	Käesolev määrus
Artikkel -1	Artikkel 1
Artikli 1 lõike 1 esimene lõik	Artikli 3 lõige 1
Artikli 1 lõike 1 teine lõik	Artikli 3 lõige 2
Artikli 1 lõike 2 esimene lõik	Artikli 4 lõige 1
Artikli 1 lõike 2 teise lõigu sissejuhatav tekst	Artikli 4 lõike 2 sissejuhatav tekst
Artikli 1 lõike 2 teise lõigu esimene taane	Artikli 4 lõike 2 punkt a
Artikli 1 lõike 2 teise lõigu teine taane	Artikli 4 lõike 2 punkt b
Artikli 1 lõike 2 teise lõigu kolmas taane	Artikli 4 lõike 2 punkt c
Artikli 1 lõige 3	Artikkel 5
Artikli 1 lõige 4	Artikkel 7
Artikli 1a lõiked 1 ja 2	Artikli 8 lõiked 1 ja 2
Artikli 1a lõige 2a	Artikli 8 lõige 3
Artikli 1a lõige 2b	Artikli 8 lõige 4
Artikli 1a lõige 3	Artikli 8 lõige 5
Artikli 1a lõige 4	Artikli 8 lõige 6
Artikli 1a lõige 5	Artikli 8 lõige 7
Artikli 1a lõige 6	Artikli 8 lõige 8
Artikkel 1b	Artikli 9 lõige 1
Artikkel 1c	Artikli 9 lõige 2
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 4	Artikkel 6
Artikkel 4a	Artikkel 11
Artikli 4b lõiked 1 ja 2	Artikli 10 lõiked 1 ja 2
Artikli 4b lõige 2a	Artikli 10 lõige 3
Artikli 4b lõige 3	Artikli 10 lõige 4
Artikli 4b lõige 3a	Artikli 10 lõige 5
Artikli 4b lõige 4	Artikli 10 lõige 6
Artikli 4b lõige 5	Artikli 10 lõige 7
Artikli 4b lõige 6	Artikli 10 lõige 8
Artikkel 5	Artikkel 12
Artikkel 6	Artikkel 13
Artikkel 7	Artikkel 14
Artikkel 8	Artikkel 15
I lisa	I lisa
II lisa	II lisa
—	III lisa
—	IV lisa